

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 17 maja 2013 r. (data nadania pisma) powód (...) W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. kwoty 2737,04 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty 2667,47 zł od dnia 01 kwietnia 2011 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 69,57 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wywiezionego powództwa powód wskazał, że na podstawie umowy oddania gruntu w użytkowanie wieczystej zawartej w dniu 3 grudnia 1964 r. pozwany stał się użytkownikiem wieczystym nieruchomości stanowiącej obecnie działki ewidencyjne nr (...) z obrębem 1-01-21, położonej przy ul. (...) w W..

Na mocy ugody zwartej w dniu 8 maja 2007 r. przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W. w sprawie o sygn. akt I C 1177/06 strony postanowiły, że opłata roczna z tytułu udziału w wysokości 0, (...) części wyżej wymienionej nieruchomości wynosić będzie 28 222,20 zł począwszy od 01 stycznia 2005 r. Pismem z dnia 19 stycznia 2011 r. powód poinformował pozwanego o wysokości należnej opłaty rocznej w kwocie 28092,50 zł z tytułu użytkowania wieczystego stosownie do udziału pozwanego. Pismem z dnia 13 sierpnia 2012 r. powód wezwał pozwanego do uregulowania zaległości z tytułu opłat rocznych za użytkowanie wieczyste. Pozwany zalega z zapłatą za rok 2011 r. w kwocie 2667,47 zł, zaś z tytułu opłaty rocznej za 2012 r. do zapłaty pozostała kwota w wysokości 69,57 zł.

(pozew k. 1-4)

Nakazem z dnia 24 maja 2013 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W., II Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt II Nc 19612/13 powództwo zostało uwzględnione w całości.

(nakaz zapłaty k. 41)

W przepisany do tego terminie, pozwana Spółdzielnia Budowlano – Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W., wniosła sprzeciw od przedmiotowego nakazu zapłaty, w którym zaskarżyła nakaz zapłaty w całości. Pozwana wskazała, że pismem z dnia 29 marca 2013 r. wystąpiła do pozwanego z wnioskiem o bonifikatę, którą określiła na kwotę 2899,62 zł. Z tego pozwana wywodziła, iż nie jest dłużnikiem powoda z tytułu należności głównej.

(sprzeciw k. 44-45, k. 60-62)

W piśmie procesowym z dnia 10 października 2013 r. (data pisma) powód cofnął pozew w zakresie żądania odsetek od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 29 lipca 2011 r. od kwoty 2667,47 zł oraz w zakresie odsetek od kwoty 69,57 zł za okres od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r. W pozostałym zakresie powód potrzymał żądanie pozwu w przedmiocie zasądzenia od pozwanej Spółdzielni na rzecz powoda kwoty 2667,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 lipca 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 69,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 maja 2012 r. do dnia zapłaty. Powód podkreślił, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego wszystkich nieruchomości przez pozwaną wynosi łącznie 87. 364,10 zł. Zdaniem powoda, wniosek o udzielenie bonifikaty nie został rozpoznany, a co za tym idzie, bonifikata nie została udzielona i nie może być zaliczona na poczet należności dochodzonych w tym postępowaniu.

(pismo k. 70-72)

W piśmie procesowym z dnia 7 listopada 2013 r. (data nadania pisma) pozwana wskazała, że w jej ocenie, jeżeli zostały spełnione przesłanki z art. 74 ustawy o gospodarce nieruchomościami, bonifikata jest udzielona ex lege. Bonifikata jest należna każdemu z mocy prawa, po spełnieniu wymogów ustawowych, a rola powoda jest techniczna i sprowadza się do ustalenia wysokości rocznej opłaty z uwzględnieniem bonifikaty.

(pismo k. 80-81)

W piśmie procesowym z dnia 05 grudnia 2013 r. (data prezentaty) powód podniósł, że bonifikata, na którą powołuje się pozwany, dotyczy należności z tytułu opłaty rocznej za 2013 r., zaś roszczenie powoda dochodzone w niniejszym postępowaniu dotyczy należności z tytułu należności za lata wcześniejsze.

(pismo k. 87-88)

W piśmie procesowym z dnia 10 kwietnia 2017 r. (data pisma) pozwana przedstawiła swoje ostateczne stanowisko w sprawie. Zdaniem pozwanej, na dzień 28 września 2007 r. saldo wzajemnych rozrachunków wykazuje nadpłatę na rzecz Spółdzielni w kwocie 1960,25 zł. Zdaniem pozwanej, strony różnią się między sobą wysokością wierzytelności, sposobem poboru odsetek przez powoda, czyli kwestiami związanymi z interpretacją pojęcia bonifikaty oraz odsetek za zwłokę. Zdaniem pozwanej odsetki od końca 2009 r. uległy już dawno przedawnieniu.

(pismo k. 466-468)

Na rozprawie w dniu 12 maja 2017 r. strona pozwana podtrzymała dotychczasowe stanowisko, wskazując jednocześnie, że ostateczne stanowisko zajęła w piśmie z dnia 10 kwietnia 2017 r. Pozwana oświadczyła, że wyraża zgodę na cofnięcie pozwu w zakresie wskazanym w piśmie z dnia 10 października 2013 r.

(protokół rozprawy, k. 472)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 03 grudnia 1964 r., pomiędzy Skarbem Państwa a Spółdzielnią Budowlano – Mieszkaniową (...) w W. została zawarta w formie aktu notarialnego umowa o oddalenie gruntu w użytkowanie wieczyste, na podstawie której Spółdzielnia Budowlano – Mieszkaniowa (...) stała się użytkownikiem wieczystym nieruchomości w udziale wynoszącym o (...), stanowiącej obecnie działki ewidencyjne nr (...) z obrębu 1-01-21, położonej przy ul. (...), ul. (...) i ul. (...) w W., dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W., VII Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Od 2002 roku przedmiotowa nieruchomość stanowi własność (...) W..

(umowa w formie aktu notarialnego Rep. nr A/b VI – (...), k. 9-11, wydruk z księgi wieczystej nr (...), k. 12-32)

Poza wymienioną powyżej nieruchomością w użytkowaniu wieczystym Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) w W. pozostają następujące nieruchomości: przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W. prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W. prowadzi księgę wieczystą o nr KW (...), przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy dla Warszawy – Mokotowa w W. prowadzi księgę wieczystą KW nr (...). Łączna wysokość opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego powyższych nieruchomości oraz nieruchomości położonych przy ul. (...), ul. (...) i ul. (...) w W. wynosiła za okres sporny 87 364,10 zł.

(okoliczność bezsporna)

W dniu 8 maja 2007 r., przed Sądem Rejonowym dla Warszawy – Mokotowa w W. w sprawie o sygn. akt I C 1177/06 została zawarta ugoda, w której Spółdzielnia Budowlano – Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W. i Miasto. stołeczne W. ustaliły, że opłata roczna z tytułu użytkowania wieczystego o, (...) części nieruchomości o numerze ewidencyjnym (...), położonej w obrębie 1-01-21 o powierzchni 2191 m², przy ul. (...) od pierwszego stycznia 2005 r. wynosić będzie 28.222,20 zł. Nadto Spółdzielnia Budowlano – Mieszkaniowa (...) z siedzibą w W. zobowiązała się zapłacić na rzecz (...) W. opłatę roczną za rok 2005 r do 31 maja 2007 r., za rok 2006 do 31 lipca 2007 r., za rok bieżący do dnia 30 września 2007 r. Ugoda wyczerpywała wszelkie roszczenia pomiędzy stronami z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste.

(ugoda z dnia 8 maja 2007 r., k. 33-33v.)

Pismem z dnia 19 stycznia 2011 r. (...) W. poinformowało Spółdzielnię Budowlano – Mieszkaniową (...) z siedzibą w W., że opłata roczna za 2011 r. z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych, położonych na terenie

D. M., stanowiących własność (...) W., pozostających w posiadaniu Spółdzielni, wynosi łącznie 87 364,10 zł. Z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowych położonych przy ul. (...), ul. (...), w udziale wynoszącym o, (...), opłata wynosi 28 092,50 zł.

(dowód: pismo z dnia 19 stycznia 2011 r., k. 35)

W opłacie rocznej za nieruchomości gruntowe położonych przy ul. (...), ul. (...), w udziale wynoszącym o, (...) za 2011 rok (...) W. udzieliło Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) bonifikaty w wysokości 630,94 zł, a co za tym idzie, kwota zobowiązania z tego tytułu wynosiła 27 461,56 zł.

(dowód: pismo k. 327, pisemna opinia biegłego sądowego P. J. wraz z załącznikami, k. 364-397)

W opłacie rocznej za nieruchomości gruntowych położonych przy ul. (...), ul. (...), w udziale wynoszącym o, (...) za 2011 rok (...) W. udzieliło Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) bonifikaty w wysokości 630,94 zł, a co za tym idzie, kwota zobowiązania z tego tytułu wynosiła 27 461,56 zł.

(dowód: pismo k. 327, pisemna opinia biegłego sądowego P. J. wraz z załącznikami, k. 364-397)

W dniu 31 marca 2011 r. Spółdzielnia wpłaciła kwotę 26 329,27 zł z tytułu 1/3 opłaty za użytkowanie wieczyste gruntów przy ul. (...) za 2011 r. pomniejszone o bonifikatę za 2010 r. Kwota ta została zaksięgowana w następujący sposób: na konto kasowe ul. (...) kwota należności głównej 18 928,80 zł, na konto kasowe ul. (...) należność główna 7 400,47 zł.

(dowód: potwierdzenie przelewu, k. 380, sposób księgowania wpłat, k. 74-74v.)

W dniu 30 czerwca 2011 r. Spółdzielnia wpłaciła kwotę 29 121,37 zł w tytule przelewu wskazując, że jest to II rata należności. Kwota ta została zaksięgowana w następujący sposób: na konto kasowe ul. (...) należność główna w wysokości 22 992,58 zł, odsetki od powyższej zaległości w wysokości 797,10 zł od dnia 01 kwietnia 2011 r. do dnia 30 czerwca 2011 r., na konto kasowe ul. (...) kwota należności głównej 4 227,66 zł, odsetki od wyżej wymienionej zaległości w wysokości 214,39 zł od dnia 01 kwietnia 2011 r. do dnia 30 czerwca 2011 r., na konto kasowe ul. (...) / O. odsetki od powyższej zaległości w wysokości 889,64 zł od dnia 01 kwietnia 2011 r. do dnia 30 czerwca 2011 r.

(dowód: potwierdzenie przelewu, k. 380, sposób księgowania wpłat, k. 74-74v.)

W dniu 29 lipca 2011 r. Spółdzielnia wpłaciła kwotę 29 121,37 zł w tytule przelewu wskazując, że jest to „opłata za użytkowanie wieczyste gruntów według pisma skarbnika (...) W. z dnia 18 lipca 2011 r., ul. (...)”. Wpłata została zaksięgowana w następujący sposób: na konto kasowe ul. (...) kwota 1 612,37 zł tytułem należności głównej, odsetki od wyżej wymienionej należności w wysokości 16,65 zł od dnia 01 lipca 2011 r. do dnia 29 lipca 2011 r., na konto kasowe ul. (...) należność główna w kwocie 2 390,05 zł, odsetki od wyżej wymienionej zaległości w wysokości 24,67 zł od dnia 01 lipca 2011 r. do dnia 29 lipca 2011 r., na konto kasowe ul. (...) / O. należność główna w wysokości 24 794,09 zł, odsetki od wyżej wymienionej zaległości w wysokości 283,52 zł od dnia 01 lipca 2011 r. do dnia 29 lipca 2011 r.

(dowód: potwierdzenie przelewu, k. 380, sposób księgowania wpłat, k. 74-74v.)

W dniu 30 marca 2012 r. Spółdzielnia dokonała wpłaty w kwocie 26 770,77 zł w tytule przelewu wskazując, że jest to płatność za użytkowanie wieczyste gruntów według pisma z dnia 30 marca 2012 r. minus bonifikata za 2011 r.

Kwota ta została zaksięgowana w następujący sposób: na konto kasowe ul. (...) kwota 6 377,82 zł tytułem należności głównej, konto kasowe ul. (...) należność główna w wysokości 7 689,60 zł, konto kasowe ul. (...) należność główna 4 275,60 zł, konto kasowe ul. (...) / O. należność główna w wysokości 8 427,75 zł.

(dowód: potwierdzenie przelewu, k. 381, sposób księgowania wpłat, k. 74-74v.)

W dniu 18 maja 2012 r. Spółdzielnia wpłaciła kwotę 58 242,72 zł w tytule przelewu wskazując, że jest to opłata za użytkowanie gruntów przy ul. (...), ul. (...), ul. (...), ul. (...), według pisma skarbnika (...) W. z dnia 11 maja 2012 r.

Kwota ta została zaksięgowana w następujący sposób: koto kasowe ul. (...) kwota należności głównej 12 550,98 zł, odsetki od tej kwoty w wysokości 214,47 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r., konto kasowe ul. (...) kwota należności głównej 16 291,23 zł, odsetki od tej zaległości w wysokości 278,38 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r., konto kasowe ul. (...) należność główna w wysokości 9 456,58 zł, odsetki od powyższej zaległości w wysokości 161,59 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r., konto kasowe ul. (...)/ O. należność główna w wysokości 18 964,24 zł oraz odsetki od tej kwoty w wysokości 325,25 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r.

(dowód: potwierdzenie przelewu, k. 381, sposób księgowania wpłat, k. 74-74v.)

Pismem z dnia 13 sierpnia 2012 r., doręczonym Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) w dniu 20 sierpnia 2012 r., (...) W. wezwało pozwaną do zapłaty kwoty należności głównej w wysokości 2 737,04 zł oraz 361,03 zł z tytułu odsetek, tytułem opłaty za użytkowanie wieczyste nieruchomości przy ul. (...), ul. (...). W piśmie tym wskazano, że należność główna za rok 2011 r. wynosi 2667,47 zł, odsetki od zaległości wynoszą 358,95 zł, natomiast należność główna za rok 2012 wynosi 69,57 zł, a odsetki od należności głównej 2,08 zł.

(dowód: wezwanie, k. 37, zpo, k. 38)

Pismem z dnia 26 lutego 2013 r. (...) W. przekazało Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) wzory oświadczeń, które powinny być wykorzystane i złożone przez Spółdzielnię, w celu uzyskania bonifikaty w opłacie rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu, o której mowa w art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami.

(dowód: pismo k. 83-83v.)

Pismem z dnia 29 marca 2013 r. Spółdzielnia Budowlano – Mieszkaniowa (...) złożyła, w trybie art. 74 ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, wniosek o udzielenie bonifikaty w opłacie rocznej z tytułu użytkowania gruntu za 2013 r.

(dowód: pismo, k. 50- 51)

Spółdzielnia wyliczyła bonifikatę na kwotę 2899,62 zł.

(okoliczność bezsporna)

Pozwany poinformował, że w związku z wnioskiem z dnia 29 marca 2013 r. o udzielenie bonifikaty w opłacie rocznej za 2013 r. z tytułu użytkowania wieczystego gruntu przy ul. (...), uchwałą nr 4910/2013 z dnia 13 listopada 2013 r. wyraził zgodę na udzielenie bonifikaty w opłacie rocznej za 2013 r. Kwota udzielonej bonifikaty, określona proporcjonalnie do powierzchni 4 lokali mieszkalnych zajmowanych przez osoby uprawnione do zniżki wynosiła 1 309,88 zł. Wysokość obowiązującej opłaty rocznej za nieruchomość gruntową przy ul. (...) objętą powyższą bonifikatą wynosiła 24 322,12 zł.

Jednocześnie poinformowano, że wobec zakwestionowania przez użytkownika wieczystego zaproponowanej od dnia 01 stycznia 2013 r. opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) i ul. (...) i trwającego w tej sprawie postępowania przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym, rozpoznanie wniosku o bonifikatę w części odnoszącej się do tej nieruchomości gruntowej nastąpi po zakończeniu postępowania o ustalenie obowiązującej wysokości opłaty rocznej, stanowiącej podstawę do określenia kwoty bonifikaty.

(dowód: pismo k. 97)

Pismem z dnia 7 grudnia 2012 r. (...) W. wypowiedziało Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) wysokość opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego ułamkowej części nieruchomości gruntowej (udział w nieruchomości o, (...)), stanowiącej działki nr ew. 106, 136 w obrębie 1-01-21, o powierzchni 2191 m² położonej w W. przy ul. (...), ul. (...), a co za tym idzie, użytkownik otrzymał propozycję wnoszenia od dnia 01 stycznia 2013 r. opłaty rocznej w nowej

wysokości. Z zachowaniem terminu ustawowego do SKO w W. wpłynął wniosek użytkownika wieczystego o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej jest nieuzasadniona. Orzeczeniem z dnia 22 czerwca 2015 r., w sprawie (...) uznało wypowiedzenie opłaty z tytułu użytkowania wieczystego za bezskuteczne i ustaliło, że od dnia 01 stycznia 2013 r. użytkownik wieczysty zobowiązany jest wносить opłatę roczną z tytułu użytkowania wieczystego wyżej wymienionego udziału w przedmiotowej nieruchomości w wysokości takiej jak w roku 2012.

(dowód: orzeczenie SKO z dnia 22 czerwca 2015 r., sygn. KOX/1174/Po/13, k. 339-336)

Saldo zobowiązania Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. na rzecz Miasta stołecznego W. na dzień 31 grudnia 2005 r. z tytułu użytkowania wieczystego wynosiło łącznie 42 520,18 zł (37 714,62 zł należności głównej oraz 4 805,56 zł z tytułu odsetek).

Saldo zobowiązania Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. na rzecz (...) W. z tytułu użytkowania wieczystego na dzień 31 grudnia 2006 r. wynosiło łącznie 22 222,49 zł (16 893,59 zł należności głównej oraz 5 328,90 zł z tytułu odsetek).

Saldo zobowiązania Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. na rzecz (...) W. z tytułu użytkowania wieczystego na dzień 31 grudnia 2007 r. wynosiło łącznie 31 136,49 zł (27 051,99 zł należności głównej oraz 4 084,50 zł z tytułu odsetek).

Łączne zobowiązanie Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. na rzecz (...) W. z tytułu użytkowania wieczystego na dzień 31 grudnia 2008 r. wynosiło 32 678,89 zł (27 051,99 zł tytułem kwoty głównej, 3110,97 zł tytułem odsetek od zobowiązania z 2007 r. oraz 2 515,93 zł tytułem odsetek od zobowiązania z 2008 r.).

Łączne zobowiązanie Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. na rzecz (...) W. z tytułu użytkowania wieczystego na dzień 31 grudnia 2009 r. wynosiło 37 379,84 zł.

Saldo zobowiązania Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. na rzecz (...) W. z tytułu użytkowania wieczystego gruntu za rok 2010 wynosiło łącznie 2 879,75 zł. Saldo rozrachunkowe pomiędzy tymi podmiotami, na dzień 31 grudnia 2010 r. wynosi o zł. Saldo bilansu otwarcia rozrachunku Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z siedzibą w W. z (...) W. na dzień 01 stycznia 2011 r. wynosi o zł.

(dowód: pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego E. L.,

k. 230-231, druga pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego E. L. wraz z załącznikami, k. 293-296, ustna opinia uzupełniająca biegłego sądowego E. L. złożona na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015 r., k. 298-299, pisemna opinia biegłego sądowego P. J. wraz z załącznikami, k. 364-397, opinia uzupełniająca biegłego sądowego P. J., k. 441-442, zestawienie obrotów i sald na dzień 31 grudnia 2010 r. wygenerowane z systemu rachunkowego Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...), k. 232)

Wysokość zobowiązania Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...)

z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości położonych w W. przy ul. (...), ul. (...), ul. (...) za rok 2011 liczona na dzień 31 grudnia 2012 r. wynosiła 2815,82 zł, a składały się na nią: kwota 2668,50 zł z tytułu należności głównej oraz odsetki na dzień 31 grudnia 2011 r. w kwocie 147,32 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego P. J. wraz z załącznikami, k. 364-397, opinia uzupełniająca biegłego sądowego P. J., k. 441-442, częściowo pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego E. L., k. 230-231, częściowo druga pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego E. L. wraz z załącznikami złożona na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015 r., k. 293-296)

Wysokość zobowiązania Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...)

z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości położonych w W. przy

ul. (...), ul. (...), ul. (...) za rok 2012 liczona na dzień 31 grudnia 2012 r. wynosiła 75,67 zł, a składały się na nią: kwota 70,03 zł z tytułu należności głównej oraz odsetki od należności głównej za okres od dnia 18 maja 2012 r. do 31 grudnia 2012 r. w kwocie 5,64 zł.

(dowód: druga pisemna opinia uzupełniająca biegłego sądowego E. L. wraz z załącznikami złożona na rozprawie w dniu 25 czerwca 2015 r., k. 293-296, opinia biegłego sądowego P. J. wraz z załącznikami, k. 364-397, opinia uzupełniająca biegłego sądowego P. J., k. 441-442)

Na dzień 29 marca 2016 r. Wysokość zobowiązania Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości położonych w W. przy ul. (...), ul. (...), ul. (...) przedstawiało się następująco: kwota główna 2012 r. 70,03 zł, kwota główna 2011 r. 2668,50 zł, odsetki za 2012 r. naliczone do dnia 31 grudnia 2012 r. 5,64 zł, odsetki za 2011 r. naliczone do dnia 31 grudnia 2011 r. 147,32 zł, odsetki za 2011 r. naliczone do 31 grudnia 2012 r. 346,91 zł, odsetki za 2011 r. naliczone do 31 grudnia 2012 r. 974,47 zł. Łącznie 4 212,87 zł.

(dowód: opinia biegłego sądowego P. J. wraz z załącznikami, k. 364-397)

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie przywołanych w jego opisie dowodów z dokumentów, których autentyczność i moc dowodowa nie była kwestionowana przez żadną ze stron, a Sąd z urzędu nie znalazł podstaw do odmówienia im wiarygodności. Czyniąc ustalenia faktyczne, Sąd uwzględnił także zgodne twierdzenia stron w trybie art. 229 k.p.c. oraz twierdzenia strony, którym przeciwnik nie przeczył w trybie art. 230 k.p.c.

Zasadnicze ustalenia faktyczne co do zadłużenia pozwanej Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) w W. w opłatach za wieczyste użytkowanie nieruchomości przy ul. (...), ul. (...), ul. (...) za lata 2011 oraz 2012 zostały poczynione na podstawie opinii biegłego sądowego P. J. oraz częściowo na podstawie opinii biegłego sądowego E. L.. W tym miejscu należy wskazać, że pozwana zgłaszała zastrzeżenia co do opinii sporządzonych przez obu biegłych, natomiast powód kwestionowała tylko opinię biegłego sądowego E. L..

Przechodząc do oceny opinii sporządzonej przez biegłą E. L., wskazać trzeba, że biegła po przedstawieniu zarzutów co do jej opinii podstawowej w zakresie sposobu zaliczania spełnionego świadczenia w ramach jednego długu, odniosła się do nich i w opinii uzupełniającej skorygowała swoje ustalenia co do wysokości należności za rok 2011, liczonych na dzień 31 grudnia 2011 r. (k. 230-231).

W drugiej opinii uzupełniającej, biegła skorygowała swoje wyliczenia uwzględniając 48 dni zaległości z zapłatą należności głównej i ustaliła, że należność główna za rok 2012 r. wynosi 70,03 zł, odsetki zaś 5,64 zł (załącznik 4a, k. 296). Nadto, biegła wyczerpująco uzasadniła swoje stanowisko, co do przyjęcia, że bilans otwarcia na dzień 01 stycznia 2011 r. wynosił 0 zł. Biegła w sposób przekonujący wyjaśniła także, dlaczego nie wykorzystwała złożonego przez pozwaną arkusza E., przedstawiającego rachunki Spółdzielni za lata 2005-2014. Złożony arkusz nie jest dokumentem księgowym w rozumieniu ustawy o rachunkowości i z tego powodu nie mógł być przez biegłą uwzględniony w sporządzonej kalkulacji. Zdaniem Sądu takiemu stanowisku nie można odmówić racji.

Ostatecznie Sąd posiłkował się opinią biegłego sądowego E. L. w części, w jakiej pokrywała się ona z wnioskami opinii biegłego P. J.. Z kolei opinia biegłego P. J. jest w ocenie Sądu wiarygodna i w całości przydatna dla poczynienia ustaleń faktycznych istotnych dla rozstrzygnięcia.

Sporządzając opinię, biegły uwzględnił rozrachunki pomiędzy (...) W., a Spółdzielnią Mieszkaniową z tytułu opłat za użytkowanie wieczyste od roku 2005 do roku 2012, tj. uwzględnił wszystkie wpłaty dokonywane przez Spółdzielnię w tym okresie, udzielone bonifikaty oraz fakt, że w przypadku zaskarżenia decyzji o aktualizacji opłaty za wieczyste użytkowanie, użytkownik wieczysty jest obowiązany uiszczać opłatę w dotychczasowej wysokości do czasu wydania orzeczenia przez SKO. Do opinii sporządzonej przez tego biegłego, zastrzeżenia zgłaszała jedynie pozwana. Zdaniem Sądu, biegły w opinii uzupełniającej w sposób wyczerpujący odniósł się do tych zastrzeżeń. Trzeba przy tym zauważyć, że na tym etapie postępowania pozwana podniosła również zarzuty dotyczące kwestii w ogóle nie objętych przedmiotem opinii, stąd siłą rzeczy nie mogły one zostać przeanalizowane przez biegłego oraz uwzględnione

przez Sąd. W szczególności należy w tym zakresie zwrócić uwagę, iż pozwana nie zaoferowała żadnego materiału dowodowego, na podstawie którego biegły mógłby dokonać weryfikacji dokonanych kalkulacji z uwzględnieniem bonifikat za lata 2008-2009.

Należy zatem podkreślić, że zarówno z opinii biegłego sądowego E. L., jak i z opinii biegłego P. J. wypływają analogiczne wnioski co do wysokości zaległości głównej pozwanej z tytułu użytkowania wieczystego, za rok 2011 oraz za rok 2012. Biegli zajęli zbieżne stanowisko, co do salda rozrachunkowego pozwanej wskazując jednolicie, że na dzień 31 grudnia 2010 r. wynosiło ono 0 zł (biegły P. J.). Z kolei biegła E. L. określiła saldo rozrachunkowe na dzień 01 stycznia 2011 r. także na 0 zł.

Pewne różnice pomiędzy obiema opiniami zarysowały się w zakresie wyliczeń wysokości odsetek od należności głównej za rok 2011 r. Mianowicie, biegła E. L. ustaliła, że była to kwota 146,37 zł, biegły P. J. zaś, że była to kwota 147,32 zł. Ostatecznie Sąd przyjął wysokość tych odsetek z opinii P. J., gdyż w ocenie Sądu, biegły ten przeprowadził dokładniejszą analizę w przedmiotowym zakresie. Co jednak ważniejsze, ustalenie co do powyższego, nie miało bezpośredniego przełożenia na wynik sprawy niniejszej, albowiem żądaniem pozwu nie była objęta kwota odsetek od należności głównej za rok 2011, lecz sama należność główna.

W konsekwencji, Sąd uznał powyższe opinie za sporządzone w sposób wysoce profesjonalny. Opinia biegłego sądowego P. J. była wyczerpująca, a wypływające z niej wnioski były jasne i konkretne. Także opinia biegłego E. L. w przeważającej mierze mogła stanowić podstawę dla ustaleń faktycznych, z wyjątkiem odnośnie odsetek za rok 2011, o czym powiedziano powyżej.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie niniejszej bezsporna pozostawała okoliczność, że pozwana jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości gruntowych położonych w W. przy ul. (...), ul. (...), oraz w szczególności nieruchomości położonej przy ul. (...), ul. (...) i ul. (...), których właścicielem jest powód. Nie była także przedmiotem sporu wielkość udziału w wysokości 0, (...) przysługującego pozwanej w prawie użytkowania wieczystego nieruchomości położonej w W. przy ul. (...), ul. (...) oraz O.. Przedmiotowa sprawa dotyczyła zaś należności za użytkowanie wieczyste udziału w wysokości 0, (...) (następnie 0, (...)) przedmiotowej nieruchomości za rok 2011 oraz 2012.

Spór stron koncentrował się wokół kilku zasadniczych kwestii.

Przede wszystkim pozwana kwestionowała dochodzoną przez powoda kwotę.

Mimo początkowego stanowiska, wyrażonego w sprzeciwie od nakazu zapłaty, że zaległość może wynosić co najwyżej 431,87 zł (sprzeciw, k. 44-45), ostatecznie pozwana wskazała, że nie uznaje także kwoty 431,87 zł (protokół rozprawy z dnia 10.12.2013 r., k. 98). Konsekwentnie zatem do zamknięcia rozprawy pozwana kwestionowała zasadność roszczenia powoda.

Jako drugi sporny aspekt wskazać trzeba wysokość salda wzajemnych rozrachunków z tytułu użytkowania wieczystego, na dzień 31 grudnia 2010 r., które według pozwanej wykazywało nadpłatę w wysokości 19 131,85 zł.

Po trzecie, przedmiotem sporu pomiędzy stronami była również kwestia bonifikaty za rok 2013 oraz odsetek za zwłokę.

Przed przejściem do zasadniczej części rozważań trzeba wskazać, że powód cofnął pozew w zakresie żądania odsetek od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 29 lipca 2011 r. od kwoty 2667,47 zł oraz w zakresie odsetek od kwoty 69,57 zł za okres od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r. W pozostałym zakresie powód potrzymał żądanie pozwu w przedmiocie zasądzenia od pozwanej Spółdzielni na rzecz powoda kwoty **2667,47 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 30 lipca 2011 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 69,57 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 19 maja 2012 r. do dnia zapłaty.**

Przechodząc do meritum podnieść należy, że podstawę prawną dochodzonego przez powoda roszczenia stanowi art. 238 k.c. oraz art. 71 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 1997, nr 115, poz. 741, ze zm).

Stosownie do treści art. 238 k.c. wieczysty użytkownik uiszcza przez czas trwania swego prawa opłatę roczną.

Z kolei art. 71 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stanowi, że opłaty roczne wnosi się przez cały okres użytkowania wieczystego, w terminie do dnia 31 marca każdego roku, z góry za dany rok. Opłaty rocznej nie pobiera się za rok, w którym zostało ustanowione prawo użytkowania wieczystego. Właściwy organ, na wniosek użytkownika wieczystego złożony nie później niż 14 dni przed upływem terminu płatności, może ustalić inny termin zapłaty, nieprzekraczający danego roku kalendarzowego

Podkreślić trzeba, że termin zapłaty opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, określony w powyższym przepisie, ma charakter normy bezwzględnie wiążącej.

Przechodząc do oceny zasadności żądania pozwu należy wyjść od salda rachunków pomiędzy pozwaną a powodem z tytułu użytkowania wieczystego, na dzień 31 grudnia 2010 r. Zarówno z podstawowej, jak i uzupełniającej opinii biegłego sądowego E. L. wynika jednoznacznie, że saldo otwarcia na dzień 1 stycznia 2011 r. wynosi 0 zł. Powyższą kalkulację kwestionowała pozwana twierdząc, że na dzień 31 grudnia 2010 r. saldo wykazywało nadpłatę w wysokości 19 131,85 zł na rzecz Spółdzielni. W tym zakresie pozwana przedstawiała własne wyliczenia, w tym zestawienie utworzone w programie E.. Jednakże, na co wskazywała biegła E. L. w trakcie składania opinii uzupełniającej, arkusz E. nie jest dokumentem księgowym w rozumieniu ustawy o rachunkowości, stąd zawarte w nim wyliczenia, nie mogły być uwzględnione przez biegłego.

Co więcej, podkreślenia wymaga, że już z samych dokumentów w postaci zestawień obrotów i sald wygenerowanych z systemu rachunkowego Spółdzielni Budowlano – Mieszkaniowej (...) - zwłaszcza zestawienia za okres 01 stycznia 2010 r. – 31 grudnia 2010 r. - wynika, że bilans otwarcia wynosi 0 zł, zaś saldo na koniec roku także 0 zł (k. 232). Podobnie, zestawienie rozrachunków za okres od 01 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2011 r. pokazuje, że bilans otwarcia wynosił 0 zł (k. 233).

Wątpliwości, co do powyższego, nie pozostawia opinia biegłego sądowego P. J., z której wynika jednoznacznie, że saldo rozliczeń pozwanej z powodem na dzień 31 grudnia 2010 r. wynosi 0 zł. Przy czym ocena tego biegłego jest o tyle uzasadniona, że biegły dokonał analizy wzajemnych rozrachunków stron za lata 2005-2010.

W świetle powyższego, zarzut pozwanej, jakoby na dzień 31 grudnia 2010 r. saldo wykazywało nadpłatę w wysokości 19 131,85 zł, nie mógł się ostać żadną miarą. Stwierdzając, że na dzień 31 grudnia 2010 r. saldo wzajemnych rozrachunków między stronami wynosiło 0 zł, Sąd ocenił jako prawidłowe i zasługujące na uwzględnienie dalsze rozliczenia należności w latach 2011-2012, wraz z ich końcowym rezultatem.

Z punktu widzenia sprawy niniejszej, najistotniejsze jest, że po weryfikacji między innymi przelewów dokonywanych przez pozwaną Spółdzielnię, sposobu księgowania wpłat, jak też sposobu wyliczania odsetek od zaległych wpłat i zaliczania poszczególnych wpłat na kolejne należności, biegli doszli do tożsamyh wniosków. Mianowicie zobowiązanie pozwanej na dzień 31 grudnia 2011 r. z tytułu opłaty za użytkowanie wieczyste za rok 2011 w zakresie należności głównej wynosiło 2 668,50 zł. zaś na dzień 31 grudnia 2012 r. z tytułu opłaty za użytkowanie wieczyste za rok 2011 w zakresie należności głównej wynosiło 70,03 zł. (k. 296, k. 373). Strona powodowa dochodziła zaś: za rok 2011 należności w kwocie 2667,47 zł oraz 69,57 zł za rok 2012. Tym samym, opinie sporządzone przez biegłych potwierdzają, że pozwany zalega z zapłatą należności za rok 2011 oraz 2012 z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości przy ul. (...) w W., co najmniej w kwotach wskazanych w pozwie. Biegli ustalili bowiem zaległość pozwanego na kwoty nieco wyższe niż to przyjął pozwany. Niemniej, mając na względzie, że strona powodowa nie rozszerzyła powództwa, a Sąd, zgodnie z art. 321 k.p.c., nie może wyrokować co do przedmiotu nieobjętego żądaniem, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda łączną kwotę 2737,04 zł, na którą składała się kwota 2667,47 zł oraz kwota 69,57 zł.

Przechodząc do kwestii bonifikaty od opłaty z tytułu użytkowania wieczystego należy wskazać, co następuje:

Zgodnie z art. 74 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami osobom fizycznym, których dochód miesięczny na jednego członka gospodarstwa domowego nie przekracza 50% przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym rok, za który opłata ma być wnoszona, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016 r. poz. 887 i 1948), właściwy organ udziela na ich wniosek 50% bonifikaty od opłat rocznych z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, jeżeli nieruchomość jest przeznaczona lub wykorzystywana na cele mieszkaniowe. Ust 2 powołanego przepisu stanowi zaś, że osoby, o których mowa w ust. 1, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, korzystają z bonifikaty w formie ulgi w opłatach z tytułu udziału w kosztach eksploatacji budynków. Wysokość ulgi powinna odpowiadać wysokości bonifikaty od opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego nieruchomości gruntowej, udzielonej spółdzielni mieszkaniowej, proporcjonalnie do powierzchni lokali zajmowanych przez osoby uprawnione do bonifikaty.

W ocenie Sądu, słusznie zwraca uwagę powód, że wniosek o udzielenie bonifikaty dotyczy należności z tytułu opłaty rocznej za 2013 r, zaś roszczenie dochodzone w niniejszym postępowaniu dotyczy należności z tytułu opłat rocznych za lata wcześniejsze.

Wypada jedynie dodać, że z tytułu opłaty za użytkowanie wieczyste za rok 2011 oraz za rok 2012 (...) W. udzieliło pozwanej Spółdzielni bonifikaty w kwocie 630,94 zł, zatem Spółdzielnia winna była uiścić opłatę po 27 461,56 zł za każdy rok. Ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd wskazują, że wniosek o udzielenie bonifikaty w opłacie z tytułu użytkowania wieczystego za rok 2013 został złożony (...) W. w piśmie z dnia 29 marca 2013 r. Jednocześnie pozwana zakwestionowała w postępowaniu przed Samorządowym Kolegium Odwoławczym nową wysokość opłaty za użytkowanie wieczyste ustaloną w wypowiedzeniu Miasta stołecznego st. W. z dnia 7 grudnia 2012 r. na rok 2013. W związku z tym rozpoznanie wniosku o udzielenie bonifikaty zostało wstrzymane do czasu rozpoznania przez SKO wniosku pozwanej o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej jest nieuzasadniona.

Z kolei pozwana wskazywała, że wnioskiem z dnia 29 marca 2013 r. wystąpiła do powoda o udzielenie bonifikaty, której wysokość określiła na kwotę 2899,62 zł. W ocenie pozwanej, o kwotę tej bonifikaty powinna być pomniejszona należność z tytułu opłaty rocznej za 2013 r. już w terminie płatności rocznej za 2013 r., czyli w dniu 31 marca 2013 r. W konsekwencji pozwana twierdziła, że skoro uiściła na rzecz powoda w 2013 r. pełną należność z tytułu opłaty rocznej za 2013 r., bez pomniejszenia jej o kwotę samodzielnie ustalonej bonifikaty, to kwota tej bonifikaty powinna w części pokryć należności powoda dochodzone w niniejszym postępowaniu. Nadto pozwana stała na stanowisku, że bonifikata jest należna każdemu z mocy prawa, oczywiście po spełnieniu wymogów ustawowych, a rola powoda jest techniczna i sprowadza się do ustalenia wysokości opłaty rocznej z uwzględnieniem bonifikaty.

W ocenie Sądu norma art. 74 ustawy o gospodarce nieruchomościami jest jednoznaczna co do tego, że bonifikata udzielana jest wyłącznie na wniosek osoby uprawnionej. Ustawodawca wprowadził przy tym zasadę obligatoryjnego przyznania bonifikaty w ustawowo określonej wysokości (50%) w sytuacji spełnienia przesłanek, o czym świadczy zwrot "udziela", a nie "może udzielić", jednak nie określił, jakie dokumenty powinny zostać załączone do wniosku i jaka powinna być jego treść. Nie ulega przy tym wątpliwości, iż muszą to być dokumenty potwierdzające wysokość dochodu osiąganego przez członków gospodarstwa domowego.

Nie można się jednak zgodzić z pozwaną, że w przypadku złożenia wniosku o udzielenie bonifikaty, właściwy organ pełni rolę jedynie techniczną. Organ ten jest bowiem podmiotem, który weryfikuje spełnienie przez wnioskodawcę przesłanek ustawowych uprawniających go do otrzymania bonifikaty w opłacie rocznej. To właśnie organ bada, prawidłowość i prawdziwość oświadczeń złożonych wraz z wnioskiem o udzielenie bonifikaty. Aby dokonać w sposób jak najbardziej miarodajny i rzetelny, organ musi przyjąć pewne wytyczne i stąd też zwraca się o zastosowanie o przez wnioskodawców odpowiednich druków wniosków i oświadczeń, które powinny być wykorzystane przez nich, w celu uzyskania bonifikaty w opłacie rocznej z tytułu użytkowania wieczystego gruntu

(pismo k. 83-83v.)

Zwrócić także trzeba uwagę, że brak jest natomiast regulacji, która pozwalałaby użytkownikowi wieczystemu na uiszczenie opłaty rocznej w wysokości pomniejszonej o przewidywaną przez niego wysokość ewentualnej bonifikaty do czasu rozpoznania wniosku o udzielenie bonifikaty. W sprawie niniejszej, pozwana wyliczyła kwotę bonifikaty w opłatach z tytułu użytkowania wieczystego za rok 2013 na kwotę 2899,62 zł. Jednakże, po pierwsze strona pozwana nie przedstawiła sposobu wyliczenia owej kwoty, ani nie poparła jej niezbędnymi dokumentami, po drugie, ustalona przez pozwaną samodzielnie kwota bonifikaty nie może być wiążąca ani dla powoda, ani tym bardziej dla Sądu. Wprawdzie zgodnie z art. 74 udzielenie bonifikaty w przypadku zaistnienia przesłanek jest obligatoryjne, to jednak wyłącznie powód jest uprawniony do oceny czy wnioskodawca spełnił te przesłanki, a w konsekwencji także do obliczenia wysokości bonifikaty.

Ponadto, jeżeli pozwana twierdzi, że bonifikata należy się uprawnionemu z mocy prawa, „oczywiście po spełnieniu wymogów ustawowych”, to winna liczyć się z tym, że powód musi dokonać sprawdzenia, czy przesłanki te faktycznie w konkretnym przypadku zostały spełnione.

Poza tym, zdaniem Sądu, powód zasadnie wstrzymał się z rozpoznaniem wniosku o udzielenie bonifikaty w opłacie za rok 2013 do czasu rozpoznania przez SKO wniosku pozwanej o ustalenie, że aktualizacja opłaty rocznej jest nieuzasadniona.

Konkludując, stwierdzić należy, że pozwana nie była uprawniona do samodzielnego obliczenia wysokości bonifikaty od opłaty za użytkowanie wieczyste za 2013 rok i potrącenia tak wyliczonej kwoty od opłaty za użytkowanie wieczyste za 2013 rok.

Podstawą zasądzonych odsetek jest art. 481 k.c. w zw. z art. art. 71 ust. 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, który statuuje bezwzględnie wiążącą zasadę, że opłatę z tytułu użytkowania wieczystego wnosi się do dnia 31 marca każdego roku, z góry za dany rok. Co za tym idzie, należy przyjąć, że od dnia 01 kwietnia danego roku, użytkownik wieczysty będzie znajdował się w opóźnieniu. Strona powoda domagała się odsetek od kwoty 2667,47 zł od dnia 01 kwietnia 2011 r., zaś od kwoty 69,57 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r., co w świetle powyższego przepisu jest jak najbardziej zasadne. Niemniej jednak strona powodowa cofnęła pozew w zakresie odsetek od kwoty 2667,47 zł od dnia 01 kwietnia 2011 r. do dnia 29 lipca 2011 r., zaś w zakresie odsetek od kwoty 69,57 zł od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r., domagając się tym samym odsetek od kwoty 2667,47 zł od dnia 30 lipca 2011 r. do dnia zapłaty, a od kwoty 69,57 zł od dnia 19 maja 2012 r. do dnia zapłaty. W związku z tym, Sąd w wyroku zasądził odsetki zgodnie z żądaniem powoda wskazanym w piśmie zawierającym częściowe cofnięcie pozwu. Odsetki te, wskutek nowelizacji przepisu art. 481 k.c. podlegały rozbiciu na dwa okresy – tj. od dnia 25 lipca 2013 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. (jako odsetki ustawowe) oraz od dnia 01 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty (jako ustawowe odsetki za opóźnienie).

Uwzględniając oświadczenie powoda, iż cofa pozew w zakresie odsetek od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 29 lipca 2011 r. od kwoty 2667,47 zł oraz odsetek od kwoty 69,57 zł za okres od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r. wskazać trzeba, że zgodnie z art. 203 § 1 k.p.c. pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku.

W sprawie niniejszej, strona powód cofnął pozew w odpowiedzi na sprzeciw przed rozpoczęciem rozprawy, zatem dla skuteczności tej czynności procesowej nie była wymagana zgoda pozwanego, niemniej taka zgoda została wyrażona na rozprawie w dniu 12 maja 2017 r. (k. 472).

Stosownie do treści art. 203 § 4 k.p.c. Sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia tylko wtedy, gdy okoliczności sprawy wskazują, że wymienione czynności są sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzają do obejścia prawa.

W ocenie Sądu okoliczności niniejszej sprawy nie wskazują, aby cofnięcie pozwu było sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierzało do obejścia prawa.

Przepis art. 355 § 1 k.p.c. stanowi zaś, że Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne.

Zważywszy na powyższe, wobec skutecznego cofnięcia pozwu w zakresie odsetek od dnia 1 kwietnia 2011 r. do dnia 29 lipca 2011 r. od kwoty 2667,47 zł oraz odsetek od kwoty 69,57 zł za okres od dnia 01 kwietnia 2012 r. do dnia 18 maja 2012 r., na podstawie powołanych przepisów Sąd umorzył postępowanie w tym zakresie (pkt 2 sentencji wyroku).

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajduje podstawy w art. 98 § 1 i § 3 kpc. Pozwana przegrała spór w całości, a zatem zasadnym jest obciążenie jej kosztami procesu poniesionymi przez powoda celem dochodzenia jego praw. Zgodnie z art. 108 § 1 k.p.c., Sąd rozstrzygnął jedynie o zasadach poniesienia przez strony kosztów procesu, pozostawiając szczegółowe wyliczenie kosztów procesu referendarzowi sądowemu.

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji.

(...)

(...)